

PODNEBIE

... čo je nové pod nebom

júl - august 2012 č.32
nepredajné

„Emi, počula si? PodNebie oslavuje
už piate narodeniny?“

„Čože, už piate?“

OBSAH

Editoriál (3)

Františka píše, že... (3)

Akcie (4-5)

Na slovíčko s...

Kristián Balco (6 - 8)

TV LUX na satelite Astra (9)

Svedectvá

Modlitba ticho znie (10)

Ako sa o mňa stará (11)

Na Turíce v jazykoch (12)

Kto stratí svoj život... (13)

Oslávili sme desiate výročie Siloe (14)

Projekt Artship (15)

Pár slov o vojne (16 - 17)

História vnútorného uzdravenia (18 - 19)

Podryvák: Homosexualita (20)

Kardinál Augustín Bea (21)

Recenzia

Nezdolateľní (22 - 23)

Boh sa priblížil (23)

Má sviatok (24-25)

Pre bystrejšiu hlavičku (26)

Vtipy (27)

Redakcia:

Lucia Budinská

Monika „Mony“ Debnárová

Adriána „Ad’a“ Hellebrandtová

Romana „romana.“ Hlaváčová

Simona „*simona“ Gregorová

Adriána „Ad’ka“ Debnárová

Júlia Tisovská

Daniela Barborová

Jakub „Kubbči“ Tužinský

Grafika:

Daniela Barborová

Gramatika:

Andrea „Aja“ Šálková

Katarína Valentovičová

Titulka:

Monika Debnárová

*Časopis je určený
pre vnútornú potrebu
spoločenstva Dom chvály.*

*Vaše nápady a príspevky
posielajte na našu mailovú adresu:
casopis.podnebie@gmail.com*

*Redakcia si vyhradzuje
právo na úpravu príspevkov.
Za príspevky ďakujeme.*

*Z technických príčin nebolo
možné toto číslo vydať skôr. Za
oneskorenie sa ospravedňujeme.*

PodNEBIE

EDITORIÁL

Krok za krokom k päťke

„Existujú isté medze. Je treba ísť čo najďalej, ale v určitých chvíľach musíme prijať tajomstvo a pochopiť, že každý má svoj dar. Niektorí vie liečiť, iní pozná reč múdrosti, ďalší zase... Práve cez súhrn týchto darov môže Boh ukázať svoju slávu a nástrojom je mužlovek. Svet

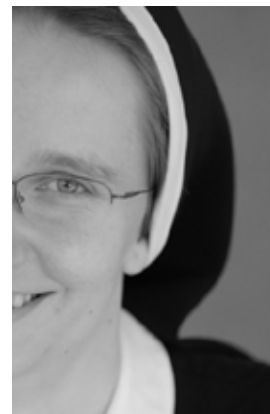
Foto: Dušan

je v rukách ľudí, ktorí sa odvážili snívať – a svoje sny naplnili. Každý podľa svojho nadania. Každý podľa svojho daru.” Aj takto sa dá pojmáť naša práca v časopise.

Svet je v našich rukách, v rukách ľudí. Svojou maličkosťou chceme prispievať svetu prostredníctvom článkov, svedectiev, príspevkov a rubriek. Veríme, že Boh si z nás robí svoje nástroje, cez ktoré oslovuje svojich veriacich. Toto naše malé poslanie zdieľame krok za krokom už celých päť rokov. Počas týchto piatich rokov sa stihlo v časopise vystriedať už veľa ľudí. Pri jeho piatych narodeninách stojí redakčná rada, ktorú tvoria ľudia z nášho okolia. Každý z týchto ľudí venuje časť zo svojho drahocenného voľného času príprave článkov, aby vzniklo Podnebie ako ho poznáte, plné obohacujúcich, povzbudivých, zaujímavých ale aj uvoľňujúcich článkov. Veríme, že naše terajšie zloženie bude vydávať neustále sa zlepšujúce čísla a zároveň verím, že ja ako nová šéfredaktorka povediem časopis a celý redakčný tím tým správnym smerom. Svoje pripomienky nám stále môžete písať na náš mail. Ďakujeme, že nás podporujete a veríme, že sa spolu dopracujeme aj k ďalším úspešným výročiam.

Mony

FRANTIŠKA PÍŠE, ŽE...

Nezastavuj sa pri PodNebí

Piaty rok PodNebia. Čím chce byť pre nás tento časopis? **Smerovkou k Ježišovi.** Tým, čo ukáže smer z toho, čo je tu, „pod nebom“, k nebu samotnému. Smerovky sú na ceste veľmi užitočné. Kto cestuje vie, že ak sú neprehľadné či nejednoznačné, ľahko sa dá práve vďaka nim stratiť. Úloha smerovky je posunúť nás z miesta na miesto. Bližšie k cieľu.

Značka **STOP** je tiež nevyhnutnou, no to len keď sa potrebujeme poriadne porozhliadnuť a dať prednosť tomu, čo je ozaj dôležité.

PodNebie je smerovkou i STOP-kou. Nezastavujte sa pri ňom dlho, ale posuňte sa ďalej.

s. Františka

Konferencia Big Fish

Tretí ročník evanjelizačnej konferencie Big Fish sa konal piateho mája 2012 v Trnave. Témou tohto ročníka bolo „To“. V pozícii spikrov vystúpili o. Ján Buc, Julo Slovák, Marek Novotný či Peter Strojný. Všetci účinkujúci sa snažili viesť zúčastnených k tomu ako „To“ získat, udržať si a už nikdy nestratiť.

Organizačne bola celá akcia zastrešená Petrom

Strojným (líder spoločenstva Aggeus a marketingový riaditeľ TV LUX). Súčasťou programu boli chvály, ktoré viedli P4c a GodKnows. Akcia sa konala pod

záštitou trnavského arcibiskupa Róberta Bezáka.

Táto konferencia na mňa urobila veľmi dobrý dojem. Hoci ide o akciu trnavskej diecézy, je otvorená pre všetkých. Preto vám odporúčam, aby ste sa o rok tejto konferencie zúčastnili ☺

Kubbci

Lumen 2012

8.-9. júna sa opäť konal festival Lumen, tentoraz špeciálny. Oslavoval svoje 20. narodeniny. So symbolickou tortou, veľkou dávkou vody, výstavou z minulých rokov, či nabitým programom, v ktorom nebola prestávka ani na jedenie ☺

Ale tento ročník bol špeciálny aj pre Novú Baňu. Okrem toho, že ste mohli stretnúť skupinky bančanov na prednáškach, pod hlavným pódium, v tom najhustejšom dave, objavili sa aj na hlavnom stage-yl! Takže popri svetových kapelách ako Leeland, HB, Chip Kendall band, či Four Kornerz, vystúpili aj

Natália Vlachová, Marián Juristý, či Matthias Čík v rámci projektu GodZone.

A Lumen bol skvelý.

Daniela

O krok hlbšie...

V nedeľu 3. júna 2012 bolo vo farskom kostole rušnejšie ako inokedy. Okolo kostola behali vyfintení chlapci a na fotkách s rodinou pózovali malé slečny v bielych šatách. No všetok ten vonkajší ruch

Tieto tretiačky a tretiaci totiž v ten deň sláviť prvé sväté prijímanie. Po dlhej príprave doma a v škole na hodinách náboženstva prijali sviatosť Eucharistie. Majú tak možnosť hlbšie prežívať svoj vzťah s Pánom Ježišom a budovať ho aj vďaka mnohým milostiam, ktoré z prijatia tejto sviatosti pramenia. Snáď bude táto slávnosť

a časté prijímanie Eucharistie pre nich tými ľanami lásky, ktorými Boh ťahá svoj ľud bližšie k sebe.

*simona

foto(2): Silvia Datková

Kiko a eRko

HNUTIE KREŠŤANSKÝCH
SPOLOČENSTIEV DETÍ

Kristián Balco

*Čerstvý štáľanský absolvent
Gymnázia Františka Švantnera
v Novej Bani, teraz už však
nastupujúci študent FIIT na
STU v Bratislave, no a popri
tom si trochu privyrábajúci grafik
a programátor...*

V tomto rozhovore sa dozvieme niečo viac o kresťanskom hnutí eRku. O jeho činnosti, či už štruktúre v našom meste, ale aj v celoslovenskom meradle. Na slovíčko som si zobral Kika Balca, ktorý tu u nás má pod palcom.

1. Počul som, že si po Ale Debnárovej prebral štafetu vo vedení eRka v Novej Bani. Čo všetko takéto služba obnáša?

Áno, je to pravda. Noo, obnosom tohto postu je všeličo. Samozrejme nejaké tie povinnosti, ako organizácia stretiek cez rok, sem - tam nejakého špeciálneho. V lete tábor a v zime pomoc s koledovaním, ktoré má pod palcom tiež eRko, ale v našom meste to nie som ja. Bohužiaľ, je tu aj nejaká tá byrokracia. Dá sa to vydržať, aj keď to z duše nemám rád. Okrem toho to má však neskutočné množstvo pozitív. Veľa ľudí, nádherných chvíľ s deťmi, s eRkarmi z druhých miest a samozrejme veľa radosti (eR ako radosť a teda eRko).

2. Bola to pre teba ponuka, ktorú si bral bez mihnutia oka alebo si zvážil všetky pre a proti?

Bez mihnutia oka :). Tá ponuka totiž prišla akurát v období, keď som prišiel zo Základného kurzu eRka, teda lepšie povedané z jedinečného 57. základného kurzu, ktorý bol jedným z najlepších týždňov v mojom živote. Tá moja odpoveď Ale, keď mi to vtedy navrhla, nebola taká blesková, ale určite som ani na sekundu neuvažoval, že by som to nezobral. A spravil som dobre, baví ma to.

3. Prečo si sa nakoniec rozhodol túto službu prijať?

Bolo to hlavne kvôli eRku samotnému. Zažil som v ňom množstvo nádherných okamihov od svojho detstva a tá ponuka stať sa novobanským ZOF-om (v eRku je to zodpovedná osoba za farnosť) prišla už keď sme rok s chalanmi robili stretká pre deti... Takže som bol aj motivovaný aj zabehnúť. No a samozrejme len ťažko by sa to prijímalo nebyť Filipa Gulaia a Miša Martinku. Ja som síce oficiálne ZOF, ale sme v tom namočení všetci traja.

4. Máš aj nejakú víziu kam by si chcel posunúť eRko v Novej Bani?

Tak určite... :) Teraz nastáva akurát také obdobie, že nevieme ako to dopadne, lebo všetci traja sme nedávno zmaturovali a pokračujeme ďalej na výšky. Týmpádom naše „každosobotňajšie“ stretká určite nebudeme stíhať organizovať a animátorských nasledovníkov zatiaľ nemáme. Takže, ak toto číta niekto, kto by mal záujem, dvere do eRka sú otvorené (čítajte ďalej, určite ešte spomeniem nejaké pozitíva). Chceme však určite aspoň raz do mesiaca – dvoch spraviť tzv. Dni radosti, čo je v eRku vlastne také megastretko na celé poobedie, tiež pokračujeme v koledovaní, tábore a ak na výške zostane nejaký čas a energia, mám v srdci ešte všelijaké túžby, čo by sa dalo.

5. V čom vidíš najväčší prínos alebo význam organizácie eRko u nás alebo aj celkovo na Slovensku?

Dobrá otázka. Myslím si, že eRko má dva také najväčšie prínosy. Prvým je jednoznačne prínos pre deti. Deti dnes už menej len tak vyjdú z domu za kamarátmi na ihrisko a idú čas tráviť takými typickými vecami pre deti - hrami, naháňčkami, spievaním, súťažami. No a tu eRko usilovne pracuje a ponúka deťom stretká, rôzne akcie, tábory. A aj keď často animátori nestihnú pripraviť nejakú bombu v podobe superstretnutia, už len to, že deti prídu v sobotu do pastorka, zahrajú sa spolu dačo, vyrozprávajú sa animátorom a okrem toho ich ešte aj vynervujú, už to im podľa mňa dáva veľa. No a ten druhý hlavný prínos je pre animátorov. Mňa osobne eRko dosť zmenilo, dalo mi veľa možností a tiež kamarátstiev a priateľstiev, zažil som tu najkrajšie narodeniny v mojom živote, kurzoval som v Mníchove a taká vec, ktorú pociťujem najviac je, že som zistil, že svet a hlavne Slovensko je plné super ľudí. Nehovorím, že tu na Bani nemáme množstvo super mladých, ale v eRku som našiel takú svoju vlnovú dĺžku. Vidieť, že v tom má prsty Boh.

6. Myslíš si, že projekt eRko má úlohu aj v diele novej evanjelizácie na Slovensku?

No projektom by som to nenazval. Projekt je pre mňa niečo, čo sa naplánuje, splní svoj cieľ a koniec. eRko mi príde také iné. Určite má svoj podiel v evanjelizácii, ale je to taká iná evanjelizácia. Nie je to evanjelizácia typu ideme do ulíc, ale je to skôr taká evanjelizácia príkladom. eRko si nerazí cestu nejakým hurá spôsobom. Ono si žije ten svoj kvalitný život

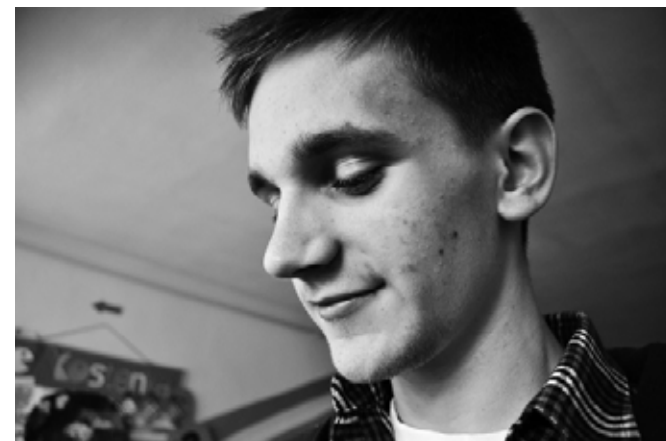

foto: Kiko Balco

vo vnútri a sústredí sa na deti a na svojich animátorov. Často o ňom človek ani nepočuje, len keď ho to zrazu pritiahne a vtiahne. Tak ako magnet. Jeho silu nevidno, nepočuť, ale ťahá to riadne :). Je to niečo iné ako človek môže vidieť v súčasných spoločenstvách stredoškôľakov a vysokoškôľakov. Aspoň z môjho vnímania a skúseností.

7. Si v kontakte aj s nejakým riadiacim orgánom eRka, prípadne s inými mestami, kde funguje eRko?

No jasné. Taký riadiaci orgán je pre mňa osobne naša VOC-ka Monika Garajová z Veľkej Lehoty. Kvôli lepšej organizácii je eRko v rámci Slovenska rozdelené na OC-čka (oblastné centrá) a Monika je VOC-ka (vedúca OC) v našom regióne. S ňou riešim hlavne organizáciu

nejakých akcií, financie a pod. Nad Monikou je Územná rada, no a nad ňou je Stredisko v Bratislave, ale ešte je tu kopec iných „orgánov“ mimo tejto základnej štruktúry. A kontakt s animátormi z iných miest tiež nechýba. Jednak sú tu celoslovenské, či oblastné kurzy, oblastné víkendovky, spoločné plesy, snemy, celoslovenské stretnutie eRkárov, duchovná obnova a kadečo iné. (všetko nájdete na webe eRka)

*„Mňa osobne eRko
dosť zmenilo. Dalo
mi veľa možností a
tiež kamarátstiev a
priateľstiev.“*

8. Mimo eRka tá mnohí poznajú aj ako grafika. Ešte stále sa tomu venuješ?

Bejvávalo :). Ale nie, ešte sa tomu venujem, ale už to nie je taký zápal ako kedysi. Teraz už len zúčtúvavam to, čo som sa kedysi naučil. Popri eRku toho človek veľa nestíha.

9. Chcel by si sa tým aj živiť? Alebo čo by si chcel robiť v živote?

Ale hej. Je to taká vec, ktorá ma baví a aj mi ide, no a tiež je to dobrý zdroj obživy. Ale vyzerá to tak, že ma to skôr siahne k programovaniu a grafika bude k tomu len taký obohacujúci doplnok. Ale uvidíme. Ako spieva Nohavica v jednej svojej pesničke, ešteže človek nevie, čo ho čaká.

10. A na záver ešte jedna otázka, ktorú kladiem všetkým svojim hosťom. Prečo si kresťanom?

Ťažká otázka. Nebudem klamať, môj dôvod je taký prozaickejší. Je to pre dobro, ktoré ide z kresťanov. Som povzbudený hlavne mladými, ktorí idú zo zápalom ku Kristovi a vidím, akí sú napriek tej záťaži a obete naplnení radosťou, energiou, sú šťastní, žijú v silných priateľstvách, tešia sa a popri tom všetkom zostávajú sami sebou. Vedú zmysluplný život a nenadobúdajú tvar vygenerovaného ideálneho človeka. *The dark horses running up against the crowds* (čierne kone cválajúce proti davu). Je ich veľa na Novej Bani, je ich veľa v eRku, ale mne samému taký zápal a túžba po Božích veciach akosi

chýba. Tým myslím zápal po takom silnom duchovne. Túžim konať dobré veci, pomáhať, eRkárčiť, byť priateľom. Túžim po väčšom zápale pre Krista, ktorý vidím u iných.

za rozhovor ďakuje Kubbeci

„Už len to, že deti prídu v sobotu do pastorka, dačo sa spolu zahrajú a vyrozprávajú sa animátorom, im dáva veľa.“

*Každý deň je príležitosťou
pre priateľstvo s Bohom.*

(Inštitút milosrdných sestier Svätého Kríža)

foto: upc.sk

Ďalší dosiahnutý cieľ. Naša jediná katolícka televízia je od mája dostupná už prakticky všetkým ľuďom na Slovensku.

Televízia LUX oslávila 4. mája 2012 štvrté výročie začiatku samostatného vysielania. V deň výročia pribudol ďalší dôvod na oslavu. TV LUX začala vysielat' aj prostredníctvom satelitu Astra 3B na pozícii 23,5° E. Doteraz televízia vysielala cez káblové spoločnosti, internet a cez satelit Thor 6, prostredníctvom ktorého bude vysielat' i naďalej. Vďaka vysielaniu cez Astru rozšírila pokrytie signálom približne na 80% územia Slovenska.

„Vysielanie cez satelit Astra je pre nás splnením ďalšieho sna. Doplnili sme možnosť sledovať TV LUX pre ďalšiu veľmi významnú skupinu divákov,“ konštatuje riaditeľ Televízie LUX, Ján Buc. Práve rozšírenie pokrytia do každej domácnosti si dal za jeden zo základných cieľov pri nástupe do funkcie riaditeľa TV LUX v júli 2011. Ján Buc dodáva: „Je to pre nás zároveň výzva k zodpovednosti pokračovať na ceste skvalitňovania vysielania po technickej i obsahovej stránke. Chceme byť naďalej nástrojom šírenia duchovných hodnôt, formovania a povzbudzovania veriacich, aby sme žili autentické radostné kresťanstvo, hlboko zakorenené v Kristovi.“

Vysielanie TV LUX cez Astru vítajú aj majitelia televízie, LUX communication a Konferencia biskupov Slovenska. „Veľmi sa teším, že TV LUX začne vysielat' aj cez Astru, iste prinesie úžitok ešte väčšiemu okruhu divákov a verím, že si získa aj mnoho nových priaznivcov,“ uviedol arcibiskup Stanislav Zvolenský, zodpovedný za mediálne

projekty pri Konferencii biskupov Slovenska.

Tomáš Straka, riaditeľ LUX communication, ktoré je spolu s Konferenciou biskupov Slovenska vlastníkom TV LUX, dodáva: „Vysielanie cez Astru je výsledkom štvorročného úsilia o sprístupnenie obsahu vysielania TV LUX všetkým, ktorí majú oň záujem. Veríme, že aj vďaka podporovateľom v Klube priateľov TV LUX bude toto široké pokrytie v budúcnosti udržateľné.“

Technické údaje na nastavenie:

družica: Astra 3B, 23.5° East
frekvencia: 12.1680 MHz
elevácia: podľa lokality
polarizácia: vertikálna

kubbeci + tvlux.sk

Modlitba ticho znie

Existuje veľa ľudí, ktorí deň čo deň s túžbou prosia Boha a modlia sa, no zároveň i očakávajú, že všetko sa hneď splní. Ja som bola jedna z nich. Bola som vychovaná na každovečernú modlitbu i prosby vedené k Bohu, ale ako neskúsená veriaca som to brala ako formalitu. Boha som, žiaľ, zamenila za automat, do ktorého som namiesto mincí hádzala kopec prosieb. A pravdaže očakávala som, že hneď ako aj z automatu vypadne moja prosba na počkanie a zázrak sa ihneď stane.

Čím som bola staršia, tým som bola sklamanejšia, že Boh moje prosby nevníma či nepočuje. Ako 15-ročná som si našla priateľa a verila som, že on je pravý a vtedy som nemala potrebu modliť sa, či o niečo prosiť Boha. Mala som lásku, mala som všetko. Lenže... a tu prichádza ten zlomový okamih, moja láska sa začala rozpadávať. Z nádherných oslovení vznikali po roku nadávky, výčitky a hádky. V noci som zaspávala s plačom a so strachom, čo ma zase čaká ďalší deň. Čo ak na mňa zodvihne ruku alebo mi povie opäť aká som neschopná? Počas našich hodinových hádok som sa len dívala do neba a vtedy som pocítila dotyk Pána, počula som, ako ma volá do modlitby. Preto som sa pri každej ďalšej hádke modlila, nepočúvala som ten krik, počúval som len, ako modlitba ticho znie. Začala som túžiť po pravej láske, modliť sa za pravého priateľa, ktorý ma ani kvetinou neudrie, z ktorého nebudem mať strach a ktorý ma nikdy nepodvedie, ako to urobil on. Modlila som sa takto 2 roky a stále dúfala, verila, že tam v dialke presne v tej istej chvíli ako sa modlím ja, modlí sa i muž, ktorého mi Pán má poslať. Mala som strach povedať, že je koniec, preto som takto ticho trpela 2 roky vzťah, ktorý ma však naučil prosiť a čakať. A Pán sa nado mnou zľutoval a hoci neskôr ako automat, ale predsa

oveľa krajšie a nečakanejšie mi dal to, po čom som túžila. Nehľadala som ho, ani on mňa, to Pán našiel nás oboch. Bol úplne z iného kraja a z veľkej dialky, no keď som ho zbadala v ten večer v reštaurácii a zoznámila som sa s ním, vedela som, že on je ten anjel z neba, ktorého som si vymodlila. Bol to presne ten muž, ktorý sa modlil v tej chvíli, ako som sa modlila ja. Teraz si viacerí z vás povedia, že je to vystrihnuté ako z románu, ale nie je to tak, Pán si píše tie najkrajšie príbehy prostredníctvom nás. Mali sme obaja toľko toho spoločného, no tá dialka, to neznáme ma ľakalo. Mám ukončiť dvojročný

foto: tambar.blogpravda.sk

vzťah a ísť za niekým kto je odo mňa tak vzdialený? Bláznovstvo, vravela som si v duchu. No potom som si povedala, veď to, čo Pán chce, je pre nás nevedomých nevyspytateľné a častokrát bláznovstvo, práve preto som nepochybovala o tom, že je to znamenie na to, že niečo sa musí skončiť, aby sa niečo krajšie mohlo začať. Povedala som konečne nie a bol koniec trápeniu. Pán ma naučil, že naša slobodná voľba nespočíva v tom, že sa budeme trápiť v niečom, čo sa nám nepáči a pasívne len čakať, že Pán nám všetko zhodí priamo z neba. On mi dal možnosť a ja som ju prijala. Začala som s tým šarmantným mužom chodiť a takto som prežila s ním taktiež 2 roky, ale oproti tým predošlým to boli roky úžasu. Skrze neho ma Pán naučil modliť sa a nechať modlitbu znieť, nie len prosiť, ale i veriť. Začala som si čítať z Písma, chodievať do zboru a tešiť sa zo všetkých i tých najmenších zázrakov, ktoré mi Pán každodenne prinášal. Chodievali sme spolu

do kostola a prežívali náš vzťah spoločne, hoci na veľikánsku dialku. A tak, Boh sa stal lepidlom nášho vzťahu a ani dialka, ani iný kraj, ani ľudia, či iné mravy nás nedokázali rozdeliť. Teraz to však už nie je môj priateľ, ale snúbenec, a tak sa opäť modlím, nech nám Pán požehná svadbu a viem, že už nemusím zúfať a byť smutná, keď sa niečo na prvýkrát nepodarí, pretože za všetkým má Pán svoj plán a On má pre nás pripravené oveľa krajšie veci. Ešte krajšie, ako tie, o ktoré sa modlíme a prosíme. Preto proste a dostanete, klopte a bude vám otvorené. A keď máte pocit, že prosíte a Boh vás nepočuje, ste na omyle. On len mlčí, aby vás prekvapil tým, čo má pre vás pripravené. Mne zo zlomeného srdca dokázal vykúziť srdce plné radosti a lásky a to len preto, že som mu dala šancu a pozvala som ho do nášho vzťahu. Nebojte sa dať svoj život Pánovi na starosť a nechať len modlitbu ticho znieť...

Janka G.

Ako sa o mňa stará...

Odvzdal som Pánovi svoje financie. No a robil som si vodičák. V utorok som mal mať skúšky a v nedeľu sme si boli ešte robiť testy v autoškole. Už vtedy som si chcel vodičák zaplatiť a v utorok by som si zaplatil kolký. Lenže ešte v štvrtok mi chýbalo 68€.

O Keď som to spomenul, keď ma decká boli zaviesť domov, tak jeden kamarát vytiahol peňaženku a dal mi 20€. Padla mi sánka. Nevedel som čo povedať. Povedal som si fajn, ešte 48. V piatok som bol slúžiť. Príde za mnou jeden pán s 20€, že na cestu. Vyvalil som oči a povedal mu, že som platil 3 € na vlak. Prehovoril som ho. Dal mi len 10€. Na ceste späť som sa prebral v Nitre a nastúpil môj kamarát. To som strašne vyvalil oči pretože študuje v Trnave (bolo asi 4:00 ráno. Vystúpili sme na Bani okolo 5:00 ráno v sobotu. Práve, keď som mu po ceste domov hovoril ako sa o mňa Boh stará, prišiel ďalší kamarát a ten nás oboch zobral domov. V nedeľu som išiel na skúšky a kalkuloval som si koľko mi chýba. Deficit bol 38€, čiže na kolký som vôbec nemal a na zaplatenie kurzu mi chýbalo 5€. Rátal som s tým, že na účte mám 22€ (už som ich mal zarátané), čiže som si chcel vybrať 25€. Takže by som mal na účte -3€. Ešte predtým ako som si vybral peniaze a pozrel som si stav

foto: webinzeraty.sk

účtu ... 91€. Výplata mi prišla o mesiac skôr. Ak ste niekoho videli tancovať pri bankomate, tak som to bol ja... Len tak mimochodom: vodičák spravený + zaplatený.

Nechcem Vám povedať, že som sa nebál, ako to dopadne, ale to, že som sa spoľahol na Pána a On sa postaral :D On sa postará. On posielal všelijakých kamarátov a pánov. Veď sme dôležitejší ako vrabce:D, pretože Božie kráľovstvo netrpí krízou :D Chvála Pánovi!

Dodoš

Na Turíce v jazykoch

„Títo všetci jednomyseľne zotrúvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a jeho bratmi. Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste“ (Sk 1, 14. 2, 1).

Kniha skutkov apoštolov takto hovorí o apoštoloch po smrti Pána Ježiša. No toto slovo sa nevzťahuje len na nich. Tak ako apoštolí sa v kostolíku na Brehoch zišli veriaci k modlitbám v predvečer slávnosti zoslania Ducha Svätého.

Moje kroky viedli na Brehy k sláveniu vigílie Turíc už po druhýkrát. Tak ako minulý, aj tento rok ma lákalo pozvanie na túto udalosť. Niežeby mi nestačil náš novobanský kostol alebo nebodaj naše slávenie liturgie. No to, čo sa v ten večer dialo v kostolíku na Brehoch, bolo čímsi iné, zvláštne.

„Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi; ako im Duch dával hovoriť“ (Sk 2, 2 – 4).

My sme možno nepočuli nijaký hukot z neba a možno ani nevideli ohnivé jazyky, ale vďaka darom, ktoré Boh dáva svojmu ľudu, sme sa mohli započúvať do Svätého Písma čítaného v rôznych svetových jazykoch. A vďaka nenápadným prekladom, porozkladným v laviciach, sme mohli vnímať a porozumieť anglické, nemecké, francúzske, španielske či latinské liturgické čítania. Našťastie, pán farár

si za jazyk svojho príhovoru zvolil slovenčinu, a tak každé otvorené srdce mohlo načerpať z poznania, ktoré aj v ten večer Duch Svätý rozdával.

Mňa osobne najviac oslovila myšlienka, že tak, ako sa počas svätej omše kúsok chleba a pohár vína nemení na telo Pána Ježiša mocou kňaza, ale mocou Ducha Svätého, tak aj naše životy môžu byť premenené a obnovené jedine Jeho mocou, láskou a pôsobením.

V čase, keď čítate tento článok sa už možno ani nepamätáte, ako ste deň Turíc trávili. Ale ak vám vo vašom srdci čosi ťižko šepká, že by to chcelo zmenu, že by to chcelo premenu a obnovenie vašej viery, vedzte, že pôsobenie Ducha Svätého nie je obmedzené len na deň Turíc. Duch Svätý, spolu s Ježišom Kristom a samotným Bohom Otcom sú tu aj dnes, aj teraz – a to iba preto, aby prišli na pomoc našej slabosti a naplnili naše životy. Stačí na nich zavolať.

*simona

Kto stratí svoj život...

foto: Tatiana Tesliková

Spoločenstvo Dom Chvály organizovalo v piatok 15. júna 2012 v novobanskom „CVČ“ otvorené modlitbové stretnutie. V modlitbe nás viedla kapela GodKnows a slovom sa nám prihovril páter Juraj Ďurnek SchP – hostia zo spoločenstva Piar v Prievidzi.

Tak ako som načrtla už v nadpise, celé stretnutie sa nieslo v téme strácania a nachádzania života. Znie to aj trochu zvláštne – stratiť svoj život, aby sme ho našli. Vo svetle Božieho slova však všetka zvláštnosť vyprchá a ostane len pravda.

Páter Juraj Ďurnek vo svojom príhovore niekoľkokrát zopakoval, že stratiť svoj život neznamená umrieť. Znamená to umrieť sebe – telu, starému človeku. Božie slovo na viacerých miestach hovorí o tom, že som to „ja“ a moje ego, ktoré bráni Božiemu kráľovstvu rásť. Iba ak budeme môcť spolu so svätým Pavlom povedať „už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus“ (Gal 2, 20), nájdeme nový život – život v plnosti, život

v blízkosti Boha. A práve takýto „odumretý“ a predsa živý človek sa stáva podobným pšeničnému zrnku, o ktorom hovoril aj sám Pán Ježiš. Lebo iba zrnko, ktoré sa v pôde rozpadne, aby dovolilo vyklíčiť novej rastlinke, môže nakoniec priniesť bohatú úrodu.

A toto je aj zmysel evanjelizácie v dnešnej dobe. My často očakávame, že sa budú obracať v jednom momente tisíce ľudí. Ale prvoradá ostáva jednotlivec a nie masa. Buď ty tým prvým, ktorý odumrieť sebe a nájde nový život v Ježišovi, aby si potom mohol niekomu ďalšiemu pomôcť na ceste nachádzania pravého života. Lebo iba kto stratí svoj život, nájde ho.

*simona

Oslávili sme 10. výročie SILOE

„Chod, umy sa v rybníku SILOE“, čo v preklade znamená: Poslaný. On šiel, umyl sa a vrátil sa vidiaci.“ Jn 9, 6-7

Pán zázrakom ukázal, že má moc dávať ľuďom prirodzené svetlo očí. Takto zároveň dokázal, že má moc dávať im svetlo Božej pravdy a meniť tak ich životy.

Vo svete i v našom okolí vidíme veľmi veľa biedy. Duchovnej biedy. Niektorých ľudí sa to dotýka, cítia, že niečo musia urobiť, pomáhať ľuďom, ktorí potrebujú pomoc, ktorí potrebujú byť zachránení. Túžba silnie, až príde rozhodnutie. Bratkovci túto túžbu v srdci mali. Poslúchli Pánov naliehavý hlas a založili Spoločenstvo SILOE v roku 2002.

„Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa pravi čítelia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Lebo sám Otec hľadá takých čítateľov.“ (Jn 4,23) Vďaka Nebeskému Otcovi, za požehnaných 10 rokov! Za biblické školy, duchovné obnovy, vznik stretiek, ktoré nie sú iba akousi módnou vlnou, ale obnovou Cirkvi. Vďaka Bohu, za naše stretko D, kde je momentálne 15 členiek. Je to miesto, kde sa rozvíjajú úzke osobné vzťahy, kde sa môžeme spolu tešiť a povzbudzovať z vypočutých

foto (2): Siloe

modlitieb, čerpať sily do ďalšieho obdobia cez modlitby, kde je Pán skutočne prítomný. Je to miesto kde sa otvárame srdcia, kde vládne dôvera a jednota. Rastíme spolu v láske k Bohu, k sebe navzájom i k našim blízkym. Učíme sa trpezlivo niesť vlastné kríže a vzájomne si pomáhame. Prídu aj problémy, ale tie nás posilňujú. Je to dar! Nezaslúžený!

Ďakovali sme v sobotu 28.4. sv. omšou v dolnom kostole spolu s našim p. dekanom P. Mišíkom. Jemu vdčíme za podporu, za to, že nás zastrešuje. Oslava v CVČ bola pokojná, pohodová, ako keď sa stretne dobre vychádzajúca rodina. Chvály v podaní „Krčmárkovci and company“ nás milo prekvapili svojou kvalitou i hĺbkou. Moderátor Martin Kurek nás svojimi, preňho typickými, replikami rozveselil a Braňo Bratko nám opäť prehovoril do duše z duše v Duchu. Bolo čo jesť, piť i maškrtiť. I vďaka sa rozdávali. Ako na každej dobrej oslave. Celá bola venovaná hlavne nášmu Nebeskému Otcovi, tým, ktorí prebudenie v Novej Bani vymodlili, a vám, drahí Bratkovci!

Sidónia Kureková

PROJEKT ARTSHIP

Vizia:

- prinavrátenie vizuálneho umenia do sféry uctievania
- šírenie biblického posolstva o dôležitosti vizuálneho umenia
- podpora kresťanských umelcov a umeleckých projektov
- vytváranie spolupráce medzi kresťanskými umelcami
- odhalovanie požehnania daru umeleckej tvorivosti
- podpora vzdelávania v oblasti umenia pre verejnosť

Na základe Biblie vychádzame z toho, že krásu a jej vyjadrenie patria medzi podstatné vlastnosti a prejavy Božieho vzťahu k človeku.

Veríme, že vizuálne umenie patrí do Božej blízkosti. Podobne ako hudba, je jedným z výrazných spôsobov, ako mu vzdávame úctu a chválu.

Sme presvedčení, že v každom človeku je vložená istá miera umeleckej a estetickej tvorivosti. Každý ju môže využívať ako dar vo svojom živote - či už v osobnom, rodinnom, vo svojom vzťahu s Bohom alebo ako svoje životné povolanie.

Veríme, že umenie môže byť pre kresťana povolaním ako slúžiť Bohu a že je možné vnímať svoju tvorbu v kontexte osobného vzťahu s Bohom.

Prečo sme sa rozhodli hovoriť o vizuálnom (výtvarnom) umení a prečo ho považujeme za dôležité.

Sú na to dva základné dôvody. Prvý je Božie slovo a druhý skúsenosť.

Božie slovo.

Sme zvyknutí na to, že z Biblie sa zdôrazňujú rôzne Božie vlastnosti - moc, veľkosť, svätosť, hovoríme o význame hudby a pod. To všetko je pravda, ale akosi sme pri tom prehliadli, že Biblia veľmi často zdôrazňuje krásu Boha a jeho stvorenia. Hovorí o tom, že On prebýva v nádhere, obklopil sa krásou, je prapôvodca krásy, (por. 1Krn 16,27; Z8; Dt 33,26) Krása je tu ako niečo, čo je podstatnou súčasťou Boha. Túto krásu Boh s radosťou udeľuje svojim stvoreniam a najmä ľuďom, chce aby im bola zjavná. (por. Ž21; Ž 90)

Pri stavbe stánku stretnutia Boh dáva pokyny urobiť to: „tak ako robí umelec.“ Samotné miesto Jeho prítomnosti je nádherne vyzdobené. Materiály - koža a látky na stavbu musia vynikať nádhrou. Rovnako odevy kňazov a bohoslužobné náčinie bolo vytvorené umelecky. Boh tu hovorí o ľuďoch, ktorých naplnil svojim Duchom pre umenie a remeslo. (por. Ex 35 - Ex 39) Vtedajší chrám bol miestom Božej prítomnosti, modlitieb a služby. Môžeme povedať, že to bol predobraz nášho osobného vzťahu s Bohom, nášho uctievania a našej služby. Boh si sám želal, aby v tejto sfére bolo bytostne prítomné umenie. To sú dôvody, prečo hovoríme, že výtvarné umenie patrí do nášho vzťahu s Bohom, že môže byť povolaním a že ním rovnako ako napr. hudbou môžeme vzdávať úctu a chválu a že je to dokonca Božia vôľa, aby to tak bolo.

Naša skúsenosť.

Pri hlásaní tohto posolstva sme mali možnosť zažiť ako sa Boh dotýkal ľudí cez ich tvorbu alebo cez tvorbu niekoho iného. Videli sme, ako Boh duchovne uzdravoval rozbité ľudské srdcia, navracal kompletnosť a celistvosť osobnosti a dával víziu do budúcnosti, pre povolanie a aj osobný život.

Aj táto naša stránka chce preto vytvárať priestor pre šírenie tohto posolstva a ponúkať ho pre ľudí tvoriacich, ako aj pre tých, ktorí túžia tvoriť a zdokonaľovať sa. To všetko najmä so zreteľom na oslavu najväčšieho Tvorcu.

Braňo Bratko

Adresa stránky: www.artship.blizkoteba.sk

foto: narnia.wikia.com

Pár slov o ... VOJNE alebo: Stav ohrozenia!

Zdá sa vám, že sme momentálne nejako ohrození? Povedala by som, že nie. Veď dnešná spoločnosť je schopná vyprodukovať dostatok jedla pre nás (vlastne ho máme viac než dost, aj keď nepatríme medzi najbohatšie štáty), máme kde bývať, naše základné slobody a práva sú dodržiavané, navyše máme množstvo výdobytkov spoločnosti od kolesa až po internet, zabezpečujúce pohodlný život, v ktorom sa nemusíme bezprostredne starať o to, aby sme mali dobrú úrodu, aby sme nehladovali. Vďaka strojom je omnoho jednoduchšie naplniť základné potreby nášho organizmu a vytvárame si pomerne vysoký štandard. A máme na našom území mier! Tak prečo hovorím o vojne? Prečo by sme mali byť ohrození?

Pretože mier ani nemá byť

Je to tak. Nie sme na svete, aby sme si nažívali v mieri so všetkým naokolo. Ako prvé ste si zrejme predstavili „klasickú“ vojnu, kde sa dve armády vyrúti na seba a zabíjajú sa nejakými zbraňami. Takú nemám na mysli. Ide mi o vojnu, do ktorej je zapojený každý človek, ktorý žil, žije a bude žiť na Zemi. Niektorí by ju mohli nazvať vojnou dobra a zla, či diabla proti Bohu. Dôležité je, že prebieha, a my sa z nej nemôžeme vyvliecť.

Dobro a zlo sú iba dve možnosti. Stretla som sa s ľuďmi, ktorým to nestačilo, ale ďalšia nie je. Zlo je nedostatkom dobra, znie najkrajšia formulácia, akú som čítala. Z toho však vyplýva,

že ak nekonáme dobro, v l a s t n e prenechávame miesto zlu.

V tejto vojne sa nedá o s t a ť „civilistom“ alebo pacifisticky vyhlásiť, že sme proti bojom a chceme iba pokoj. Denno-denne konáme rozhodnutia, v ktorých si volíme, ktorú stranu podporíme. Takže, na ktorej strane sme?

Napokon, je to napísané ak vo Svätom Písme (Gn 3,15): „*Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjim potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozštiepe hlavu a ty mu zraníš päť.*“ A nikdy to neprestalo platiť.

Zbehovia

Ako by ste nazvali človeka, ktorý uprostred boja zahodí zbrane a utečie čo najďalej od frontovej línie, alebo sa kdesi schová a prečká tam ukrytý, kým ostatní dobojujú? Predsa zbeh. Nerobíme aj my niečo podobné? Koľko bojov sme už vzdali?

(Na objasnenie: Neprotirečí si to s predchádzajúcim odstavcom, lebo ak utečiem z

jednej armády, tým ju oslabím a pomôžem tej druhej.)

Nebaví nás večne odolávať útokom (pokušeniam) a popritom útočiť (akýkoľvek dobrý skutok, pomoc blížnemu...). Preto sa my ľudia občas pokúšame uzavrieť prímerie. Chceme pokoj od všetkého. A my ho aj dostaneme. Veď Zlému bohaté stačí, aby sme nič nerobili.

To sa stane aj v prípade, ak sa uspokojíme s menej než je našim cieľom (dokonalosť) a vynakladáme len malé množstvo síl na to, aby sme sa priblížili k cieľu. Túžime po mieri, ale nechce sa nám bojovať, aby sme ho získali. Možno si sami chceme stanoviť jeho dĺžku. Tak si sadneme mimo cesty, zložíme ťažké brnenie, odhodíme meč alebo zamierime preč, ďaleko od postu, ktorý sme dostali. Vzdáme sa slobody a víťazstva.

Dobrá správa

Nemusíme sa dlho cítiť ako zbehovia! Pretože sme dostali neodolateľnú ponuku začať odznova, doslova s čistým štítom a bez toho, aby sa nám nepodarený pokus zarátal.

Ako na to? Sv. Pavol nám radí (Ef 4,20-32) zmeniť zmýšľanie a prejavovať to v skutkoch. Keďže to človek sám nedokáže (určite s tým máme bohaté skúsenosti), je potrebné prísť za Bohom, zmieriť sa s ním (konkrétne vo sviatosti zmierenia). A môžeme pokračovať v boji.

Výzbroj

Do boja nie sme poslaní iba tak, ale so skvelou výzbrojou, ktorú nám sv. Pavol krásne opisuje v liste Efezanom (Ef 6,10-17): „*Napokon upevňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci. Oblečte si Božiu výzbroj, aby ste mohli čeliť úkladom diabla. Lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. Preto si vezmite Božiu výzbroj, aby ste mohli v deň zla odolať, všetko prekonať a obstáť! Stojte teda: bedrá si prepášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti a obujte si*

pohotovosť pre evanjelium pokoja! Pri všetkom si vezmite štít viery, ktorým môžete uhasiť všetky ohnivé šípy zloducha! A zoberte si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo! Vo všetkých modlitbách a prosbách sa modlite v každom čase v Duchu! A v ňom vytrvalo bdejte a proste za všetkých svätých!“

*Ak má vyhrať
zlo, potrebuje
už len jedno -
aby slušní ľudia
nerobili nič.
(Edmund Burke)*

V niečom sa táto výzbroj až nápadne podobá na tú, ktorú si ľudia vyrábajú – čím je kvalitnejšia, tým je aj účinnejšia. Nesmieme zabúdať na údržbu, lebo by sa nám ľahko mohlo stať, že budeme chodiť v deravých topánkach, prebitom brnení a s tupým mečom.

Nepriateľ

Áno, máme nepriateľa a je dobré aspoň niečo o ňom vedieť. Všetci vieme o jeho existencii, registrujeme ho. Kdesi tam v zadnom šuflíku nášho mozgu máme zapísané, že je to diabol a že je nebezpečný. Ale iná vec je uvažovať o ňom v spojitosti so skutočnosťou. Napríklad o tom, že on tu kľudne teraz môže byť, lebo to nie je nejaký tučný čertík s kopýtkami, či naopak vysoký a chudý, hrozivý, celý v čiernom alebo s červenými ohnivými jazykmi, či nejaký inak, ako by si ho niekto chcel predstaviť. On totiž nemá telo a teda ho nemôžeme vidieť a ani si ho skutočne predstaviť.

Je omnoho múdrejší, silnejší, väčší ako my, preto by bol osamotený boj s ním márný. Ako sme sa dúfam poučili už od našej pramatky Evy, nesmieme s ním viesť dialóg, pretože sa môže celkom ľahko stať, že nás zavedie kam nechceme.

Malé deti sa učia, že to on nás pokúša na zlé. Ale akým spôsobom? Prefikánym. Cez vonkajšie prostredie, pomocou podvedomia, či cez niektoré myšlienky, ktoré sa nám jednoducho ocitnú v hlave. A vždy má určite nejaký nami ešte nepoznaný spôsob, ako znovu zaútočiť.

Nie je tam, kde je Boh. Čiže, ak sme s Bohom, on s nami nie je! On sa Boha bojí.

...a hlavne neprestávať... Neprestať bojovať!

Daniela

foto: farnostbytca.sk

HISTÓRIA VNÚTORNÉHO UZDRAVENIA

Človek túži byť zdravý či uzdravený, a to bez ohľadu na vek, rasu, pohlavie, národnosť, spoločenské postavenie či vierovyznanie. Je však rozdiel, či ľudia pripisujú uzdravenie Bohu alebo niekomu, resp. niečomu inému. Preto je v histórii vnútorného uzdravenia možné hovoriť o dvoch líniiach: biblickej a nebiblickej.

BIBLICKÁ LÍNIA

Uzdravenie je potrebné tam, kde je zranenie. Zranenia spôsobuje hriech, ktorý *Katechismus katolíckej cirkvi* definuje ako vedomé a dobrovoľné prestúpenie Božieho zákona vo vážnej veci. Človek sa preň slobodne rozhodol. Preto potrebuje uzdravenie, odpustenie a tiež vyslobodenie z hriechu.

Predobrazom vnútorného uzdravovania boli niektoré znamenia či zázraky, ktoré sa udiali ešte v starovekom Izraeli prostredníctvom prorokov. Napríklad uzdravenie Námana prostredníctvom proroka Elizea po tom, čo sa na jeho príkaz Náman sedemkrát okúpala v Jordáne (2Kr5,9-14). Liečiteľmi duší boli najmä mudrci, ktorí usmerňovali a viedli ľudí k pokoju a múdrosti. Avšak bola to len nedokonalá cesta, pretože pred príchodom Ježiša Krista bola medzi Bohom a človekom priepasť. Odpustenie, uzdravenie či vyslobodenie nebolo takou samozrejmosťou ako dnes.

Kristus revolucionár

Revolúciu a úplné (dokonalé) uzdravenie priniesol práve Ježiš Kristus. Je zároveň zakladateľom dnešnej podoby vnútorného uzdravovania. Svojim nasledovníkom dal príklad, keď uzdravil malomocného, ktorý ho o to poprosil (Lk 5,12-16), keď prijal ženu, ktorú ostatní odsúdili pre jej cudzoložstvo (Jn 8,1-11), keď oslobodil chlapca od zlých duchov, ktorí ním lomcovali a ničili ho (Mk 9,14-29) a ešte v mnohých iných situáciách. Dal im poverenie, keď povedal: „Chorých uzdravujte, mŕtvych kriesťte; malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte.“ (Mt 10,8) A dal im aj pomazanie výrok: „Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami.“ (Sk 1,8) Jeho nasledovníci teda budú v jeho mene robiť to, čo robil on. Robiť to, pre čo bol pomazaný aj on sám (Iz 61,1).

Prvými služobníkmi uzdravovania boli apoštolí,

ktorých vyučoval a viedol sám Ježiš. Podstatou bolo, že pri ňom sami prišli k vnútornému uzdraveniu. Na základe toho mohli slúžiť iným.

Služba uzdravovania patrí medzi základné služby kresťanstva a nesie sa celou jeho históriou. V stredoveku však bola v úzadí. Dôraz sa kládol najmä na duchovné povolania. Aj to je jeden z dôvodov, prečo táto služba začala vystupovať do popredia až pred približne päťdesiatimi rokmi.

Jedna z hlavných udalostí, ktorá sa pričínala o znovuoobjavenie tejto služby, je charizmatická obnova v cirkvi. Druhou dôležitou udalosťou je premenovanie sviatosti posledného pomazania na pomazanie chorých. Avšak aj iné sviatosti sa podieľajú na uzdravovaní.

foto: shabbyblogs.com

Uzdravovatelia včera a dnes

V histórii kresťanstva sú známi službou uzdravovania najmä duchovní (kňazi či rehoľníci), z ktorých mnohí sú dnes vyhlásení za svätých. V modernej histórii sa však táto služba veľmi rozširuje aj medzi laikmi. Priekopníčkou v modernej histórii tejto služby je Agnes Sanfordová, ktorá povedala, že „...keď hľadáme uzdravenie, ...musíme hľadať Krista Uzdravovateľa, naladiť našu myseľ na jeho myseľ, dôverovať Jeho láske a moci a veriť, že nás počuje, keď sa modlíme.“ Nie je však jediná, ktorá takto slúži. Nadväzujú na ňu mnohí ďalší (Francos McNutt, Elias Vella, Tomislav Ivančič, Briega McKenna a i.).

Uzdravovať môže každý, kto verí (Mk 16,17-18). Nezáleží od postavenia, veku, rasy či pohlavia. Rozhodujúcimi aspektmi v tomto smere sú láska (Jn 3,16), viera (Mk 16,17-18) a zrelosť, o ktorých hovorí aj Elias Vella vo svojich knihách.

Avšak uzdravovanie sa nedeje len na laickej, kňazskej či rehoľnej úrovni, ale aj na úrovni odbornej. Uzdravovanie či liečenie je tiež súčasťou viacerých psychologických smerov či terapií. Z hlavných psychologických smerov sa ním zaoberá najmä existenciálna psychológia a v nej logoterapia, noo-terapia a existenciálna psychoterapia. Takisto je súčasťou pastoraľnej či kresťanskej psychológie, kde vzniklo pastoraľne poradenstvo, kresťanské poradenstvo a kristoterapia. Toto sú smery, ktoré vedú človeka k uzdraveniu skrze Boha (bližšie sa im budeme venovať v inom článku). Celostné vnútorné uzdravenie však presahuje ktorýkoľvek psychologický smer. Nemožno ho teda vtesnať do žiadneho z nich. Pravdou ale ostáva, že terapie spomenutých smerov často človeku pomáhajú v procese vnútorného uzdravovania.

NEBIBLICKÁ LÍNIA

Hriech je z biblického hľadiska príčinou všetkých zranení. U veriacich a rovnako aj u neveriacich ľudí. Ti sa však s takýmto tvrdením nestotožňujú a príčiny nešťastí alebo zranení pripisujú osudu, náhodám, nespravodlivosti, dokonca aj Bohu. Neveriaci ľudia však tiež už od dávna túžia po pokoji, radošti, vnútornej vyrovnanosti, a preto hľadajú rôzne cesty uzdravenia.

Cesta mágie, filozofie

V pravekých civilizáciách to bolo magické myslenie (staroiránske magh – sila), teda uzdravenie sa hľadalo cez rôzne sily či energie. Ústrednými postavami boli šamani, ktorí pomocou rôznych rituálov, ale aj tým, že mali viac poznania,

pomáhali druhým k uzdraveniu.

Neskôr to bola filozofia (milovanie múdrosti), prostredníctvom ktorej sa filozofi snažili priviesť ľudí k poznaniu a tým prísť k naplneniu. Najznámejší v tomto smere boli Sokrates a Platón. Sokrates sa sám považoval za „liečiteľa duší“. Oba sa snažili priviesť ľudí k dokonalosti a používali „terapiu slovom“.

V stredoveku to boli najmä alchymisti, ktorých pôvodnou snahou bolo zušľachtenie a premena človeka. Navonok išlo o predvedecké bádanie v oblasti prírodných vied a astronómie, v skutočnosti sa predovšetkým zaoberali duchovnými záležitosťami. V súvislosti s uzdravovaním stojí za zmienku aj ich zásada, že ak má vzniknúť niečo nové, staré sa musí rozdeliť, niekedy aj celkom zaniknúť, znova a inak sa spojiť, tak sa staré prekoná a premení na nové. O niečom podobnom totiž píše aj sv. Pavol vo svojich listoch v súvislosti so starým a novým človekom.

V renesancii sa opäť ľudia vrátili k filozofii. Ústredným bodom sa stal človek a heslom bolo „Carpe diem“ – užívaj deň. Naplnenie človeka spočívalo v tom, že človek si mal všetko užívať. No aj to má korene ešte v starovekom Grécku u hedonistov.

V 19. stor. prišiel materializmus a človek sa zamerával na všetko materiálne. Vnútorný život človeka nebol dôležitý. Tento svetonázor dost' ovplyvnil aj vznik behaviorizmu. Tento psychologický smer je zameraný len na správanie a vonkajšie prejavy človeka.

Elias Vella však hovorí, že človek sa časom presýtil materializmu. Moderný človek zatúžil po nadprirodzených zážitkoch, čo dokazuje jeho túžbu po dosiahnutí nadprirodzena. Je pozitívne, že sa ľudia opäť začali zaujímať o duchovnú stránku, na druhej strane to ale bola živná pôda pre okultizmus a ezoteriku. Vyhľadávanie rôznych liečiteľov a veštcov sa tak stalo veľmi populárnym.

Spomedzi hlavných psychologických smerov tu okrem behaviorizmu možno spomenúť ešte aj Freudovu psychoanalýzu. Freud síce zistil, že človeka vo veľkej miere ovplyvňuje podvedomie, teda jeho vnútro, avšak náboženstvo považuje len za neurózu ľudstva.

Tento krátky prehľad histórie nám ukazuje, že ľudia hľadajú. Hľadajú to, čo ich robí šťastnými, čo im prináša uzdravenie. A pravdou je, že mnohé veci a spôsoby prinášajú uzdravenie, avšak skutočne pravé a celostné vnútorné uzdravenie môže byť najst' jedine v Bohu skrze Ježiša Krista.

kubbci

HOMOSEXUALITA

Čo s tým Cirkev?

Oliver: „V spoločnosti sa stále častejšie skloňuje pojem registrované partnerstvá, na čo Cirkev reaguje absolútne zamietavým postojom. Nie je to tak trochu prejav diskriminácie či obmedzovania ľudskej slobody?“

Bohuš: „Nemyslím si. Vieš, väčšinou, keď ľudia niečo vymyslia „proti prírode“, a potom to chcú pretlačiť ako „normálne a prirodzené“, ohŕňajú sa obmedzovaním ľudskej slobody a diskrimináciou. Sloboda určite neznamená, že môžeme robiť čokoľvek. Cirkev neschvaľuje registrované partnerstvá, pretože Boh stvoril človeka ako muža a ženu a telesne ich určil jedného pre druhého.

Samozrejme, že bezvýhradne prijíma ľudí s homosexuálnou orientáciou a odmieta akúkoľvek formu ich diskriminácie. Zároveň však jednoznačne prehlasuje, že forma sexuálneho spoluzitia osôb rovnakého pohlavia nezodpovedá poriadku stvorenia.“

Oliver: „To je síce pekné, že ich Cirkev napriek tomu prijíma, avšak čo z toho majú, keď nemôžu uzatvoriť zväzok s niekým, koho milujú? Čo im vlastne Cirkev ponúka, život osamote?“

Bohuš: „Cirkev rozlišuje dve veci: homosexuálne úkony a homosexuálne sklony. Homosexuálne úkony sa považujú za závažné hriechy, ktoré sú proti prirodzenému zákonu. Niečo iné je sklon k homosexualite, hlboko zakorenený v niektorých ľuďoch. Katechizmus v tomto prípade hovorí o objektívne nezriadenej náklonnosti, ktorá sama o sebe nie je hriechom. Pre osoby, ktorých sa to týka, je to veľká skúška. Cirkev im ponúka pomocnú ruku, ako prejsť touto skúškou, ako prijať aj takýto druh utrpenia vo svojom živote – a to formou terapií, rôznych stretnutí a modlitieb.“

foto: homosexualita-wikipedia.org

Oliver: „Takže človeku so sklonmi k homosexualite nezostáva nič iné, len prijať svoje utrpenie? Nie je trochu kruté odsúdiť ich partnerský život akurát na terapie či modlitby, za predpokladu, že nechce páchať hriech?“

Bohuš: „Ak by sme sa na to pozerali očami neveriaceho človeka, mohli by sme v tom vidieť istú krutosť. Ale z pohľadu našej viery vieme, že utrpenie je súčasťou nášho života a má v ňom nezastupiteľné miesto. Každé prijaté utrpenie nás posúva v živote ďalej, dáva nám nový pohľad na seba, na našich blízkych. V živote máme často isté okolnosti, ktoré nemôžeme zmeniť. Keď ich ale prijmeme, akosi sa predsa čosi zmení. Minimálne vstúpi do nášho života pokoj a nádej.

Osobne si myslím, že prijať utrpenie (vyrovnať sa s niečím, čo sám nemôžem zmeniť), znamená výhru, zvlášť ak to s Božou pomocou dokážem premeniť na obeť. Vtedy to pre mňa nebude len „dodržanie príkazu“, že nechcem páchať hriech, ale bude v tom už vyšší level... ako hovorí sv. Pavol: „Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré.“ (Rim 8, 28)

Ad'a + Sa

Kardinál Augustín Bea

Narodil sa 22. mája 1881 v nemeckom meste Riedbohringen ako syn stolárskej rodiny. Maturitnú skúšku zložil s výborným prospechom v roku 1900 na arcibiskupskom gymnáziu v Rastatte. Bol nevšedne nadaný, čo sa prejavilo aj v tom, že skoro vo všetkých odboroch vždy mával samé jednotky. Po troch semestroch teológie na univerzite vo Freiburgu roku 1902 vstúpil do jezuitského noviciátu. Potom pokračoval v holandskom meste Valkenburg. Teologické štúdiá ukončil v Innsbrucku a v Berlíne.

V roku 1912 bol vysvätený za kňaza. V roku 1917 sa stal profesorom Starého zákona na jezuitskej fakulte vo Valkenburgu, ale nie nadhlo. V roku 1924 bol vymenovaný za profesora exegézy na Gregoriánskej univerzite v Ríme. Augustín Bea okrem toho redigoval časopisy a vydával množstvo vedeckých prác. Osobne sa zúčastnil na viacerých misiách v Japonsku, Indii, Rusku, Číne, Kórei a v Poľsku.

V roku 1941 sa stal spovedníkom pápeža Pia XII. a jedným z jeho štyroch najbližších poradcov. Bol spoluautorom encykliky Pia XII. „Divino afflante Spiritu“. V roku 1959 pápež Ján XXIII. vymenoval Augustína Beu za kardinála. O rok neskôršie za vedúceho novoutvoreného Sekretariátu pre zjednotenie kresťanov. Mal vtedy 79 rokov. Tu sa začal najdôležitejší úsek jeho života. Po jeho smrti sa našlo niekoľko popísaných

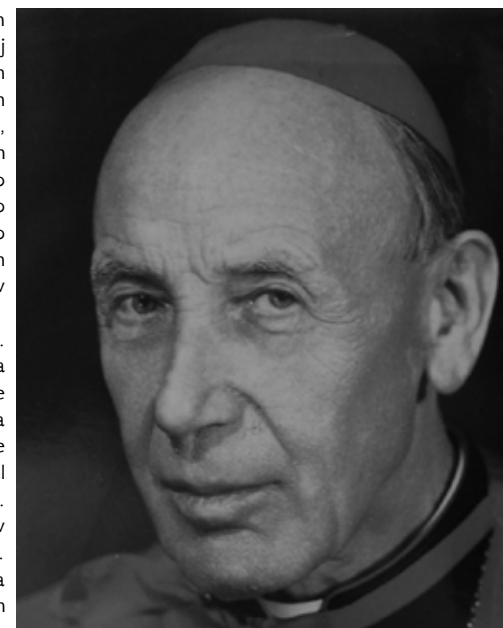

foto: vebidoo.de

zošitov, ktoré neskoršie vydal jeho bývalý osobný sekretár P. Stjepan Schmidt.

Pápež Ján XXIII. sa dva mesiace pred smrťou vyslovil o kardinálovi Beovi bývalému riaditeľovi UNESCO takto: „Predstavte si, akú milosť mi doprial Boh, že som mohol objasniť kardinála Beu.“

Ad'ka

Vari si Boh nevybral vždy veci,
ktoré celý svet považuje za hlúpe,
aby zahanbil tých, čo si o sebe myslia,
že sú múdri?
(anonym)

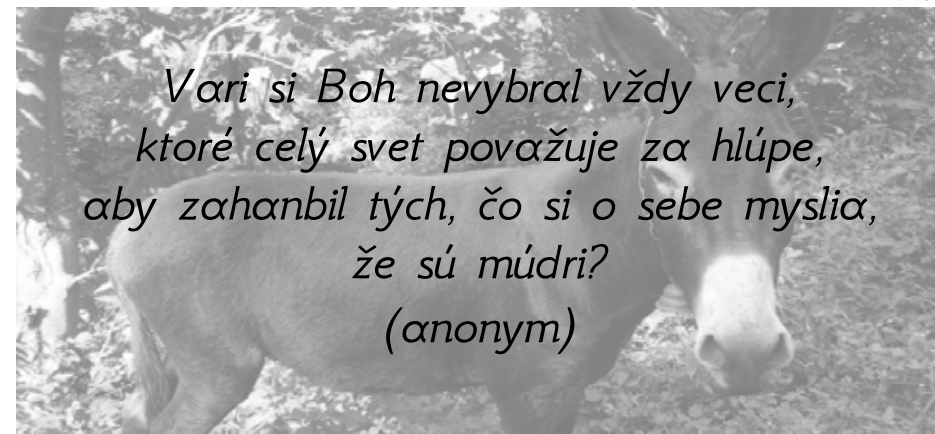

foto: epracone.worldpress.com

NEZDOLATELNÍ (THE INTOUCHABLES)

Tak toto bola láska na prvý pohľad... Neprehrádzam vám teraz dej filmu, ale to, že už po jeho prvom zhladnutí som snímku Nezdolateľní musela zaradiť do top desiatky v mojom osobnom filmovom rebríčku. (A mimochodom, nie som v tom sama. Aktuálne zastáva ôsmu pozíciu medzi filmami v Česko-Slovenskej filmovej databáze.)

foto: blogspot.com

„Dramédia“

Už žáner, komediálna dráma, naznačuje, že nepôjde o bežný námiet či spracovanie. Dva svety dvoch úplne odlišných ľudí sa prepleť naozaj bizarným spôsobom. Philippe je bohatý pán, odkázaný kvôli nehode na pomoc ostatných, keďže jeho telo je od krku nadol ochrnuté. Za svojho opatrovateľa si spomedzi uchádzačov vyberie z hľadiska objektívnych kritérií toho najmenej vhodného - živelného, neohrabaného Drissa, ktorý len nedávno opustil brány väznice. Súciť, neha či láskavé slová nie sú práve jeho silnou stránkou. Štýl ich vzájomnej komunikácie vás pobaví, možno niekedy zaskočí, no vždy

je tak elegantne zapasovaný, že mu absolútne podľahnete. Úráhovať si z postihnuteľného môže byť pre niekoho možno nevhodné, avšak pre samotného Philippa to svojím spôsobom predstavovalo vzácné útočisko, kde ho nikto neľutoval.

Rovnováha v kontrastoch

Situácie vznikajúce na plátne riešia otázky lásky, priateľstva, rodinné aj celospoločenské problémy. Vzájomné obohacovanie našich charizmatických hrdinov nám postupne odkrýva ich osobnosť i životnú cestu, po ktorej kráčajú. Dynamiku snímky jednoznačne zabezpečujú Drissove úlety, ktoré kontrastujú s relatívne pokojným životom

staršieho intelektuála, nesúceho svoj ťažký údel so všetkou ctou. Vďaka novému priateľovi sa mu opäť podarí nachádzať vo svojom živote mnohé potešenia, ktorých sa už pomaly zriekal.

Pôžitok pre oko i ucho

Tvorcovia filmu nenechali nič na náhodu a okrem kvalitného dialógového spracovania sa môžete tešiť aj na tóny krásnych piesní. Rovnako si na svoje prídu aj milovníci honosných, prepracovaných interiérov či umeleckých diel. Avšak ani momenty odohrávajúce sa mimo štyroch stien nie sú menej zaujímavé, napríklad taký paragliding alebo nočná prechádzka nádhernými francúzskymi ulicami majú svoje čaro.

Šarmantný humor, autenticnosť i myšlienka

Málokedy sa mi stáva, že len čo nejaký film dopozerám, už ho chcem vidieť opäť. No s týmto to tak bolo. Svoj podiel na tom isto má neskutočne šarmantný humor, osobitné charaktery hlavných hrdinov a vôbec celkovo vyvážený spád filmu, ktorý vám nevnučuje násilne svoju myšlienku ani vás nevyhnutne nepotrebuje dojímať k slzám.

foto: blog.sme.sk

Skôr priviesť k pochopeniu, tolerancii či rozšíreniu obzorov. Vyhnutie sa prílišnej patetickosti najmä v závere je lahodičím osviežením v záplave filmov s „úžasnými happyendmi“. Informácie pred koncovými titulkami o pokračovaní životov dvoch skutočných ľudí, ktorí poslúžili ako námiet pre spracovanie tejto snímky vás len príjemne navnadia a potešia pri srdci, že to celé nebola len fikcia, ale že zmeniť život niekoho druhého je naozaj možné a mnohokrát jednoduchšie, ako si myslíme.

Aďa

MAX LUCADO BOH SA PRIBLÍŽIL

foto: tlacovespravy.wordpress.com

Je zaujímavé, že život Ježiša Krista od jeho narodenia, cez dospievanie, až po smrť poznáme všetci naspamäť. Dokonca ešte aj udalosti pred jeho narodením. Veď kto by nevedel odrecitovať celý príbeh s pastiermi, hviezdou a kráľmi?

Sú to však pre nás len slová z príbehu, ktorému sa nepripisuje vážnosť, akú si zasluži. Predstavili ste si niekedy ten skutočný a tak hlboký fakt, že Boh sa k nám priblížil skrz malé

to úžasné?

O tomto všetkom je kniha Maxa Lucada - Boh sa priblížil. Je písaná v krátkych kapitolách, ktoré na seba priamo nenadväzujú, ale aj napriek tomu dáva zmysel. Ľahký štýl a pútavé písanie zaujme každého, kto si prečíta čo i len prvé riadky. Lucadove knihy sú známe rozoberaním vecí až na najmenšie čiastočky, ktoré sa postupne spájajú naspäť do lepšieho pochopenia celku. Táto kniha nie je výnimkou.

Začítajte sa do knihy, cez ktorú spoznáte pravý význam slov — „A slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami“ (Jn 1,14) Dovoľte mu, aby sa priblížil aj k nám, aby sme po mnohých rokoch porozumeli lepšie veľkolepému Božiemu stesleniu.

Mony

Má sviatok

Novinky, akcie, podujatia, svedectvá, známe či nové osobnosti, ponaučenia, zamyslenia, modlitby, vtipy. Toto všetko, čo sa deje „pod nebom“, nahliadujeme v skromnom, útľom, len pár stranovom časopise, ktorý už niekoľko rokov zdobí Banický oltár a osviežuje našu dušu.

Časopis, ktorého začiatky neboli vôbec ľahké. Časopis, do ktorého tvorby sa pustila o tomto fachu nič netušiacia hŕstka nadšencov, podnietená Božou túžbou. Časopis, ktorého

zázemie nemalo finančnú podporu. Časopis, ktorý sa javil ako bláznovstvo či vrtoch niekoľkých nás, ktorí to veľmi rýchlo vzdajú. Tento časopis dnes však oslavuje päť rokov.

Nevzdali sme to, neskončili sme s tým, pretože vždy stál a stojí za nami Boh, podopierajúc nás, dvíhajúc a posúvajúc vpred. Je to predsa jeho dielo, ktoré svedčí o tom, že to, čo založí On, je trvalé, stále. Aj napriek tomu, že do svojich diel posielal úplne neskúsených ľudí. Vďaka Bože, že stojíš pri nás, že žehnáš svoje dielo. Vďaka vám, spoluredaktori, gramatici, grafička a všetci, čo sa podieľate na tvorbe. Vďaka vám, naši čitatelia, že nás podporujete a potvrdzujete, že to všetko má zmysel, že sa sýtite písmenkami, slovami, vetami a myšlienkami PodNebia.

romana.

MODLITBA VĎAKYVZDANIA

Aj Bohu patrí vďaka za náš časopis...

„Neočistilo sa ich desať?“ A tí deviaty sú kde? (Lk 17,17) Ježiš nám pripomína dôležitosť ďakovania. Sväté písmo nám často pripomína vďačnosť. Poďakovanie je najjednoduchším prostriedkom človeka, aby išiel priamo k Bohu a nie sú na to potrebné osobitné formuly. Stačí vychádzať z faktu, že on je dobrým Otcom, ktorý nás miluje. Potom veľmi jednoducho objavíš jeho dary. Začni tým, že neprežiješ nijakú radosť bez poďakovania.

Druhý krok, ťažký, ale podstatný, spočíva v poďakovaní za veľké dobro dozrievania, ktoré Boh získava z malých krížov zverených jemu: krivdy, nepochopenia, sklamania, nevďačnosti, protiklady. Vyskúšaj nestratiť pokoj zoči-voči neprijemným veciam. Zver ich Bohu a ďakuj. Nauč sa ich postupne zverovať Božiemu milosrdenstvu a tiež aj v najťažších momentoch života.

Za tvorbu časopisu PodNebie sú zodpovední :)

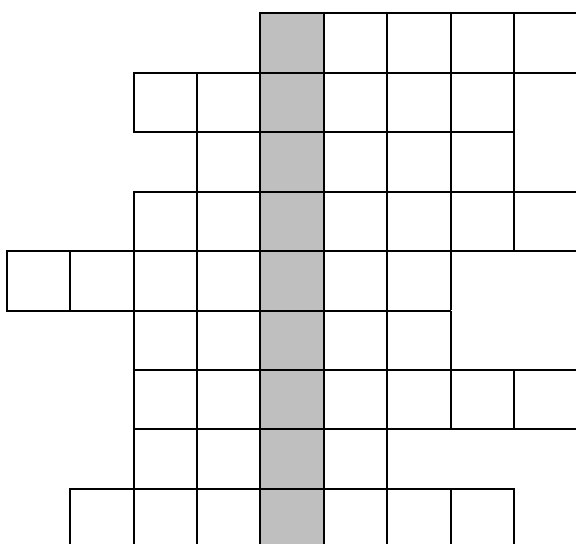

PRE BYSTREJŠIU HLAVIČKU

Obe tajničky získate vyškrtaním 24, resp. 27 výrazov začínajúcich písmenami P a K, ktoré majú minimálne 5 a maximálne 6 písmen.

C	P	O	R	Y	V	P	Y	Y	Y	B	Y	H	O	P	V	D
I	O	E	P	O	L	R	O	K	K	P	O	K	O	R	A	A
A	P	M	A	P	P	Á	N	P	T	E	R	Ž	Á	É	L	R
S	U	K	O	P	R	Á	A	P	L	E	I	Ž	E	P	Á	P
P	D	N	Á	P	L	C	R	I	I	A	L	R	E	I	A	O
D	Y	C	Ú	P	M	A	P	P	R	E	C	P	P	A	J	P
H											H					

Y	O	K	T	R	K	K	K	O	T	Y	R	O	K	B	L	K
F	K	N	R	Y	L	T	O	K	A	T	K	O	R	Á	L	E
A	I	Č	E	O	K	O	R	Z	Á	R	Í	T	I	J	L	
R	L	L	E	L	K	A	R	K	Á	A	E	E	Š	O	K	N
A	A	R	A	K	O	V	B	O	J	K	K	É	R	O	Á	E
K	K	Í	S	K	E	K	A	S	K	A	Y	K	C	O	K	R

1. Kto 3-krát zaprel Ježiša.
2. Dieťa bez rodičov.
3. Panna
4. Mesto, kde Ježiš kázal, ale ho neprijali.
5. Kto dal stať hlavu Jána Krstiteľa.
6. Kto strávil čas v bruchu veľryby.
7. Ježiš
8. Na čo premenil Ježiš vodu.
9. Starodávny papier.

VTIPY

Čau oci, ako vyzerám lepšie? Bez čiapky alebo bez klobúka?

Príde chlap k Vietnamcovi a hovorí:
-Ty tu stále stojíš, nemáš krčové žily?
Vietanec: -Nie, ale zajtra priveziem.

- Pán vedúci, môžete mi dať zajtra voľno?
Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným upratovaním.
- Z takého dôvodu vám predsa nebudem dávať voľno!
- Ďakujem, vedel som, že sa na vás môžem spoľahnúť.

Jeden z arabských ropných šejkov naliehavo potrebuje krvnú transfúziu. Krvna skupina šejka je veľmi zriedkavá a zistilo sa, že ju má len jeden Žid. On súhlasil, urobili transfúziu, po ktorej arab daroval Židovi dom a auto.

O rok neskôr rovnaký príbeh - naliehavo je potrebná krv pre šejka. Žid s radosťou daruje krv a arabský šejk mu daruje krabicu sušienok.

Žid je v úžase: - Ale veď pred rokom ste mi darovali dom a auto!

-Áno, áno,... ale to som ešte nemal v sebe židovskú krv...

Žena: „Dve veci viem dobre pripraviť. Sekanú a štrúdlu.“

Muž: „A toto je ktorá?“

Niektó klope na dvere, pán otvorí a tam stojí malá smrťka s malou kosičkou a hovorí:

-Pane, prišla som si pre vášho škrečka.

-Neotravuj a vypadni.

Za pol hodiny zasa niektó klope na dvere, pán otvorí a tam stojí veľká smrťka s veľkou kosou a malá smrťka s malou kosičkou. Tá malá hovorí: -Mami, to je on...

Sedia dvaja bezdomovci pod mostom a bavia sa:

-Počul som, že je finančná kríza.

-A ako sa to môže dotknúť mňa?

-Máš nejakých známych podnikateľov alebo bankárov?

-Nie.

-No a teraz budeš mať!

Včera večer sme s mojou ženou viedli trošku hlbší rozhovor o rôznych životných situáciách. Prišla reč aj na eutanáziu. Pri tejto téme o voľbe medzi životom a smrťou som poznamenal:

-Nechcem aby si ma nechala žiť v takom stave, v ktorom by som bol závislý na prístrojoch a živý tekutou stravou z nejakej fľašky. Keby si ma niekedy takto videla, vypni tie prístroje, ktoré ma udržiujú pri živote.

Ona vstala, vypla televízu i počítač a vyliala moje pivo do záchoda...

Príde sestrička k pacientovi, ktorý je celý v sadre. Chlap sa jej s vypätím posledných síl pýta:

- Sestrička, neviete či som ten vodičák urobil?

Za siedmimi horami, za siedmimi dolinami, za siedmimi moriami, za siedmimi krajinami stojí malá chalúpka. Otvoria sa na nej dvere, vyjde z nej starénka a hovorí:

- Ej, ale bývam ďaleko!

Prijímacie skúšky do policajného komanda. Kto uspeje, stane sa členom elitnej jednotky. Veliteľ vydá rozkaz kandidátovi:

-Vidíte tú železničnú stanicu?

-Vidím.

-Zneškodnite ju!

O hodinu neskôr kandidát hlási:

-Splnil som rozkaz!

-Výborne! A ako ste to urobili?

-Vidíte túto igelitovú tašku, pán veliteľ?

Mám v nej všetky cestovné lístky!

Nepije to, neje to a predsa to rastie! Čo je to?

- no ceny!!

Viete, aký mail má maďarská sova?
hu@hu.hu

...Keď sme vyrazili, boli sme obaja vzrušení a ja, tak ako každý 16ročný šofér, som pravdepodobne nevenoval dostatočnú pozornosť rýchlosti. Nikdy nezabudnem, ako som v momente, keď sme odbočovali na diaľnicu, videl ten šijací stroj, sám o sebe veľmi ťažký, nakláňať sa. Videl som, ako sa šmýka dole z auta. Zastal som, vyskočil som a bežal dozadu. Keď som minul roh korby, uvidel som, ako naše nádeje a sny ležia rozbité na kúsky. A vtom som zazrel otca. Iba sa pozeral. Všetok jeho risk a odvaha, a námaha, spolu so všetkými snami a snahou postarať sa o rodinu ležali tu, rozbité na márne kúsky.

Viete čo nasledovalo, že? Hlúpe, bláznivé decko! Šoféruješ rýchlo, nedávaš pozor, zruinoval si našu rodinu a zobral si jej živobytie! On to ale nepovedal. Pozrel na mňa. Ach, Bill, je mi to tak ľuto. Pristúpil ku mne, objal ma a riekol: Synu, bude to v poriadku.

Boh to isté šepká tebe. Je to jeho náruč, ktorú cítiš..
Dôveruj mu. Je to jeho hlas, ktorý počuješ. Ver mu.
Dovoľ, aby ťa potešil ten, ktorý jediný vo vesmíre robí skutočné rozhodnutia. Z času na čas sa zdá, že život je v troskách, nenapraviteľne. Ale bude to v poriadku. Ako to môžeš vedieť? Pretože Boh tak miloval svet. A...

Keďže nemá žiadne potreby, nemôžeš ho unaviť.

Keďže je bez veku, nemôžeš ho stratiť.

Keďže je bez hriechu, nemôžeš ho skaziť.

Ak Boh dokáže stvoriť miliardu galaxií, nedokáže zmeniť zlo na niečo dobré a dať zmysel našim krehkým životom? Samozrejme, že to dokáže. Je Boh. On nielenže pilotuje lietadlo, ale pozná aj svojich pasažierov a pre tých, ktorí sú chorí a pripravení vrátiť sa domov, má pripravené špeciálne miesto.

Max Lucado — 3:16